

1898-03-03

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

"Grevens" er ægteparret Schaffalitzky de Muckadell, som var Albrecht Warbergs arbejdsgivere.

Omtalte personer:

Louise Amstrup

Niels Elgaard Amstrup

Jørgen -, Erikshaab

Peter Hansen

Jean Jensen

- Jørgensen, arkitekt

Christian Kampmann

Johanne Kampmann

Anna Schaffalitzky de Muckadell

Erik Schaffalitzky de Muckadell

- Vesterdal

Albrecht Warberg

Laura Warberg

Astrid Warberg-Goldschmidt

Omtalte steder:

Højrup, Faaborg

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til det Kongelige Bibliotek af

Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Johannes Larsen har sendt Alheds galoscher, som hun glemte i

Kerteminde.

Jørgen (ansat ved Erikshaab) er kørt efter lægen til Albrecht Warberg, som stadig er syg.

Warberg-familien har haft mange gæster, som vel skulle se til den syge.

TRANSSKRIFTION

Kære Las!

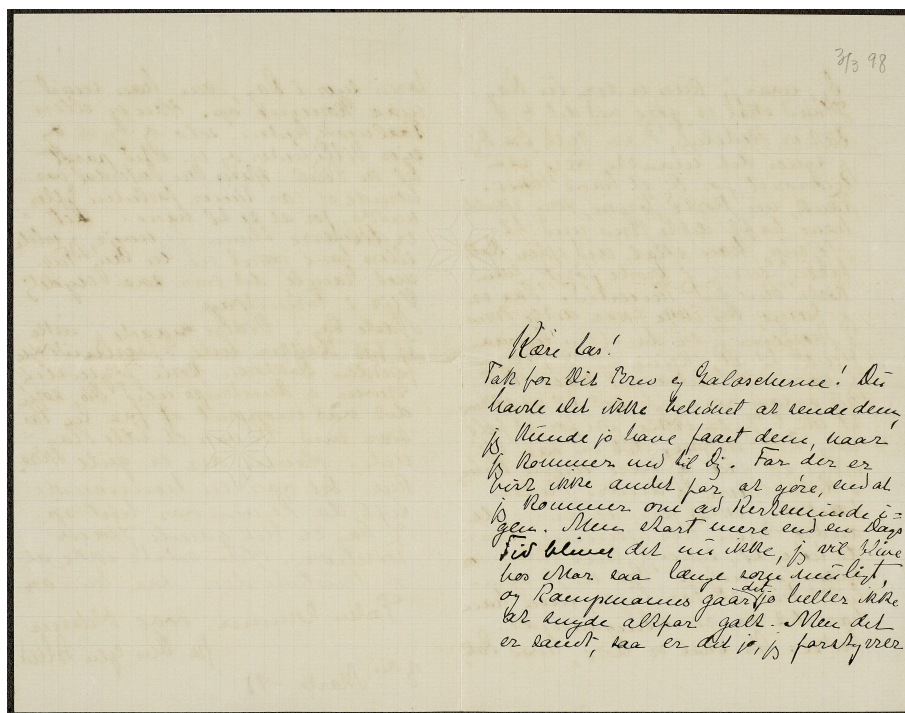
Tak for Dit Brev og Galoscherne! Du havde slet ikke behøvet at sende dem, jeg kunde jo have faaet dem, naar jeg kommer ned til Dig. For der er vist ikke andet at gøre, end at jeg kommer om ad Kerteminde igen. Men stort mere end en Dags Tid bliver det nu ikke, jeg vil blive hos Mor saa længe som muligt, og Kampmanns gaar det jo heller ikke at snyde altfor galt. Men det er sandt, saa er det jo, jeg forstyrrer Dig, naar jeg kun er der én Dag. Hvad skal vi gøre ved det? – Det er kedeligt, P. er rejst fra Dig, jeg synes, det maatte være saa morsomt for Dig at have ham. Tænk, nu kørte Jørgen, som skulde have haft dette Brev med til Højrup, han skal ned efter Doktoren, men jeg troede først, han kørte om en Timestid. Saa er jeg bange, Du ikke faar dette Brev i Morgen. Jeg er da ellers ligesaa flink til at skrive til Dig, som jeg var i København? Kan Du nu ogsaa være rigtig sød til at skrive til mig! Jeg er ikke fri for at føle mig lidt ensom, det er saa løjerligt at gaa og være eneste Barn; i København tænker jeg ikke paa at savne de andre, men herhjemme hvor de høre til, synes jeg hele Tiden, der mangler noget. Det er jo ogsaa lidt trist at Far ligger, men han har det da gennemgaaende bedre. Nu skal vi høre, hvad Doktoren siger i dag, om han snart maa komme op. Han er ellers Taalmodigheden selv og ligger og siger Vittigheder og er altid parat til en Snak. Hans Ven Vesterdal var herude et Par Timer forleden efter Middag for at se til ham. – Det er desværre bleven Regnvejr, jeg vilde ellers have været ud en lang Tur med Gamle, det var saa nydelig Vejr i Formiddags.

Næste Dag. Videre naaede jeg ikke, vi fik Visitter hele Eftermiddagen, foruden Doktoren kom Jørgensens, Grevens og Amstrup med Dis, som det var morsomt at faa en Passiar med. Vi var et lille Slag nede i Haven, der er gule Krokus. Det var en henrivende Luft, da Regnen var hørt op. I Dag er det gamle Jeans Fødselsdag. Hun vidste ikke, at vi huskede den, saa hun o.s.v. Posten kommer! 1000 Hilsner fra din egen Alhed

3die Marts – 98.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

213 98

Kære far!
Tak for dit Brev og Gelasolence! Det
harke det vilke holdet at sende dem,
j. Men de jo have faaet dem, naar
j. kommer ud til Sj. Far der er
der ikke andet for, at gøre, end at
j. kommer om ad Rindene i
j. Men det er en en
j. vil blive det vilke, j. vil blive
hos Mor saa længe som muligt,
og Rindene gaaer jo heller ikke
at bygge alfor galt. Men det
er dækket, saa er det jo for det meste.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Di, naar j. Ruten der en Day,
Hvad skal vi gøre ved det?
Der er Redeligt, P. er Rigt fra Di,
og det, det maatte være saa
bedrøvet for Di at have haaret.
Vand, men Røde Jern, som skulde
have haft alle Ruten med til
Hjælp, har skal med efter det
habe, men i trode først, har
Røde, men en P. Tuccentid. P. er
P. fange, der ikke faar alle Ruten
i Norge. P. er da elten, P. gaa
Heldt til at skrive til Di, som
var i København. P. har det
P. og saa være Rigt, som til at skrive
til mig? P. er ikke fri for at føle
mig lidt dioner, det er saa let
ordet at gaa og være nogle Ruten,
i København og andre Peder
Læder i indre paa at saare de
andre Ruten herhjemme, hvor
de høre til, og de hele Ruten, der
maaske er noget. Det er jo ogsaa
let at høre at far Lige, men har
har det da gennemgaaende
høre. Nu skal vi høre hvad det

høre sig i Day, men har snart
maa Komme' ogsaa. Har og ellers
Fælles, heder selo og hjer og
egen Vilde, heder og er altid parat
til en P. skal. Hader nu Ruten, der
hede et Par Tuccer, fælles og
indry, for at de til hær. Det
er det samme bluen, Ruten, P. tille
ellers har været ud en Gange, P. har
med hær, det var saa. Vagdel;
Vejr i Fællesdag.
Næste Day. Videre gaaede i ikke
i P. skriver hele efter den Ruten,
foruden Ruten, som fælles, det
være og Ruten, som er, som
der var uoplyst at fra en P. har
saa med. Vi var et lille P. har
ude i Haven, der er gule P. har
Rips. Det var en herhjemme
Rips, de Ruten var hørt op.
P. Day er det gamle P. har
Fællesdag. Hader indle, at
vi hørte den, saa hær om
P. den Ruten, hær P. har
pa sin egen Hær.
3 die Mars - 98